

er jo det, at de store ekstraordinære Skatter, vi har haft det sidste Aar, nu alle maa fradrages Skatteindkomsten. Det virker i mange Kommuner — særlig i enkelte smaa Landkommuner, hvor man har en Guds-ejer, der har betalt den største Del af Kommunens Skat —, ødelæggende for hele disse Kommuners Skattegrundlag. Det vil tidt gaa saaledes, at de maa forhøje Skatteprocenten meget betydeligt i Anledning af dette Fradrag af de ekstraordinære Skatter til Staten. Derfor vil jeg spørge den højtærede Finansminister, om man ikke agter at gøre noget for at komme Kommunerne til Hjælp paa dette Omraade.

Naar man nu mindes, hvorledes den højtærede Finansminister Gang paa Gang i denne Sal som Ordfører for Venstre har hævdet, at hans Forgænger Dr. Brandes krævede for store Skatter af Samfundet, forekommer det mig, at den højtærede Finansminister er lidt vel glubsk nu, da han selv har faaet Ansvaret. Jeg husker saaledes den højtærede Finansministers Ordførertale under Skattelovsforhandlingen i 1918; den højtærede Finansminister sagde den Gang, at havde Dr. Brandes tidligere pisket Rigsdagen med Svøber, piskede han nu Rigsdagen og Samfundet med Skorpioner, fordi Dr. Brandes forlangte 207 Mill. Kr. i ekstraordinære Skatter. Disse 207 Mill. Kr. kunde den højtærede Finansminister paa det daværende Tidspunkt ikke tænke sig at gaa med til, medmindre Krigen skulde vedvare; hvis Krigen sluttede, var Forholdet efter hans Mening et ganske andet, saa var der slet ikke Tale om, at der var Brug for saa store ekstraordinære Skatter. Nu er Krigen sluttet, Sikringsstyrken er hjemsendt, og nu kommer den højtærede Finansminister og forlanger 234,7 Mill. Kr. i ekstraordinære Skatter, og det uagtet der siden 1918 er sket meget, som maatte synes at kunne indgyde den højtærede Finansminister efter hans egen Opfattelse nogen Beroligelse. Loven af 7. August 1914 er nu ophævet, og den Minister, som har administreret den og de andre Krigslove, er afskediget. Forskellige af de dyre Love er henlagte under andre Ministerier. F. Eks. Kornloven, den dyreste af disse ekstraordinære Krigslove, er henlagt under Landbrugsministeriet, og den højtærede Landbrugsminister har for indeværende Aar løst Kornlovsopgaven saaledes, at der kun er regnet med en Udgift for Staten paa 19,2 Mill. Kr. Det maa ligeledes være en meget stor Beroligelse for den højtærede Finansminister, at en anden af de Love, som særlig under den sidste Del af Krigen har kostet

meget store Beløb, Loven om ekstraordinære Understøttelser til arbejdsløse, nu er henlagt under en Indenrigsminister, der har erklæret, at der ikke i det kommende Aar vil blive Tale om ekstraordinære Understøttelser til arbejdsløse, men at det, der kan være Tale om, højest er at give Hjelpekasserne Ret til at komme de arbejdsløse til Hjælp, jeg antager efter de almindelige Regler med en Trediedels Refusion fra Staten. Ogsaa dette maa være i høj Grad beroligende for den højtærede Finansminister. Dertil kommer, at vi nu lige har afsluttet et Finansregnskab, som ikke alene har givet Balance, men har sluttet med en Kassebeholdning paa 352 Mill. Kr., saa Stillingen er nu noget mere gunstig, end den var i 1918, da den højtærede Finansminister talte paa Partiet Venstres Vegne.

Jeg vil minde om endnu en Ting, nemlig det store Prisfald, som er bebudet, og som allerede er i Gang ude omkring i Verden. Kommer Prisfaldet, vil det virke saaledes, at der ikke skal saa mange Penge til i Stats-husholdningen her hjemme, saa jeg synes, at naar der kunde spørges i 1918, om det virkelig var nødvendigt at kræve de 207 Mill. Kr. i ekstraordinære Skatter, saa kan der med større Grund spørges nu: er det virkelig nødvendigt, at der nu skal udskrives ekstraordinære Skatter til et Beløb af 234,7 Mill. Kr.?

Nu tvivler jeg aldeles ikke om, at de nuværende Regeringspartiers Presse vil sige, at naar det har været nødvendigt for det kommende Aar at udskrive saa store ekstraordinære Skatter, skyldes det den fortvivlede økonomiske Situation, det fortvivlede Finansstyre, der var ført under Ministeriet Zahle, det skyldes den fortvivlede Stilling, vore Statsfinanser befandt sig i, da Ministeriet Neergaard i Foraaret overtog Regeringen. Men det er jo ikke rigtigt. Jeg skal ikke komme ind paa en nærmere Om-tale af vor finansielle Stilling ved denne Lejlighed, det blev jo ret udførligt drøftet under Finanslovens første Behandling. Men jeg vilde dog gerne have Lov til at henvise til det lige nylig afsluttede Statsregnskabs Formueregnskab. Af dette Formueregnskab fremgaar det nemlig, at den 31. Marts 1920, var Statens samlede Aktiver 1 427 145 000 Kr. Passiverne var 952 857 000 Kr. Trækker vi nu Passiverne fra Aktiverne, faar vi en samlet Formue pr. 31. Marts 1920 paa 474 288 000. Saa vil jeg gerne have Lov til at sammenligne dette Formueregnskab fra 1920 med Formueregnskabet pr. 31. Marts 1914. Den Gang var vore samlede Aktiver 846 694 000 Kr.